

Sygn. akt VI Ka 1041/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anita Jarząbek - Bocian

Sędziowie: SO Beata Tymoszów (spr.)

SO Anna Zawadka

protokolant: p.o. protokolant sądowy Wioletta Gumienna

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 7 listopada 2016 r.

sprawy A. M. syna R. i A., ur. (...) w W.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 5 maja 2016 r. sygn. akt II K 911/15

w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy, zwalnia skazanego od zapłaty wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Anita Jarząbek – Bocian SSO Beata Tymoszów SSO Anna Zawadka

Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie o sygnaturze VI Ka 1041/16

Skazany A. M. wnioskiem z dnia 6 lutego 2015r. domagał się wydania wyroku łącznego i połączenia kar wymierzonych w sprawach Sądu Rejonowego w Wołominie o sygnaturach: II K 452/10, II K 104/10 oraz V K 1039/10.

Sąd Rejonowy ustalił, że A. M. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 2.06.2009r. sygn. akt II K 67/09 za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 28.01.2009 r. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 3 oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k., na karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Postanowieniem z dnia 3.11.2011r (sygn. II Ko 1417/11) Sąd Rejonowy w Wołominie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności;

2) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 24.11.2009r. sygn. akt V K 816/10 (dawna sygn. akt V K 919/09) za czyn z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 8.05.2009r. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym na rzecz Urzędu Gminy w J.;

3) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 21.01.2011r. sygn. akt II K 104/10 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 3 czerwca 2011 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VI Ka 268/11 za czyny z art. 279 § 1 k.k., popełnione w dniach: w nieustalonym dniu przypadającym w okresie od 20 września 2009r. do dnia 27 września 2009r., w nieustalonym dniu przypadającym w okresie od 21 września 2009r. do dnia 28 września 2009r., w nieustalonym dniu przypadającym w okresie od 21 września 2009r. do dnia 27 września 2009r., w nieustalonym dniu przypadającym w okresie od 30 sierpnia 2009r. do dnia 03 października 2009r. i w nieustalonym dniu przypadającym w okresie od 30 sierpnia 2009r. do dnia 03 października 2009r. popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 288 § 1 k.k., popełniony w nieustalonym dniu przypadającym w okresie od 1 czerwca 2009r. do dnia 8 października 2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 kk., art. 86 § 1 kk. w zw. z art. 91 § 2 kk. wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby. Postanowieniami Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 2.04.2014r. i 23.10.2014r. (sygn. akt II Ko 1244/14, IIK 104/10) zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary i zaliczono na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 29.10.2009r. do dnia 31.10.2009 r. oraz od 09.11.2010 r. do 21.01.2011r.;

4) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 18.01.2012r. sygn. akt V K 1039/10 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VI Ka 300/12

- za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 24 sierpnia 2009r. - na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 276 k.k. popełniony w dniu 24 sierpnia 2009r. - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 kk., art. 86 § 1 kk., wymierzono karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 16.12.2013r. zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary i zaliczono skazanemu na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 sierpnia 2009r. do dnia 27 sierpnia 2009r.;

5) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 25.01.2012r., sygn. II K 452/10 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 8 listopada 2012r., wydanym w sprawie VI Ka 488/12, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 19 lutego 2010r. - na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk. na karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; za czyn z art. 288 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 lutego 2010r. - na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 21 lutego 2010r. - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 kk., art. 86 § 1 kk., wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności lat pozbawienia wolności. Sąd na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29.01.2010r. do dnia 30.01.2010r., od dnia 21.02.2010r. do dnia 28.06.2010r.

6) Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie z dnia 1.07.2013r. w sprawie o sygn. akt III K 100/13 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zb. z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od 13.11.2012r. do 5.12.2012r. na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawie w dniu 5.12.2012 r.

Wyrokiem łącznym z dnia 5 maja 2016r. (sygn. akt: II K 911/15) Sąd Rejonowy w Wołominie orzekł:

1) na podstawie art. 85 k.k. w zw. art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 kk. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, w miejsce kary pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności, orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt I-II wymierzył A. M. karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 577 k.p.k. na jej poczet zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności:

- w sprawie o sygn. II K 67/09 dzień 28.01.2009 r. i okres odbytej w tej sprawie przez niego kary pozbawienia wolności;

- w sprawie V K 816/10 okres odbytej w tej sprawie przez niego kary 4 miesięcy ograniczenia wolności w całości; przyjmując iż miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności;

2) na podstawie art. 85 k.k. w zw. art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 kk. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt III - V wymierzył skazanemu karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 577 k.p.k. na jej poczet zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności

- w sprawie o sygn. II K 104/10 od dnia 29.10.2009 r. do dnia 31.10.2009 r. oraz od 09.11.2010 r. do 21.01.2011r.;

-w sprawie V K 1039/10 od dnia 26 sierpnia 2009r. do dnia 27 sierpnia 2009r.

- w sprawie II K 452/10 od dnia 29.01.2010 r. do dnia 30.01.2010r. od dnia 21.02.2010r. do dnia 28.06.2010r. i okres odbytej w tej sprawie przez niego kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie połączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania, a na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wyroku opisanego w pkt VI. Sąd zwolnił również skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, zaskarżając wyrok w całości. Zarzucając naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 86 § 1 k.k. poprzez błędne zastosowanie zasady asperacji i wymierzenie skazanemu kary łącznej 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z drugiej grupy zbiegających się przestępstw, opisanych w punktach III, IV i V wyroku łącznego, domagał się zmiany wyroku poprzez orzeczenie w stosunku do o A. M. kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji i wymierzenie kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca skazanego sprecyzował, iż zakresem zaskarżenia objęta jest tylko kara łączna z punktu 3 wyroku i popierając apelację wniesioną co do kary – poprał także jej wniosek. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna, toteż wniosek w niej zawarty nie mógł zostać uwzględniony.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił, iż kary orzeczone wyrokami opisanymi w punktach III – V komparacji zaskarżonego wyroku podlegają połączeniu, a ustaleń tych skarżący nie kwestionował. Nie można natomiast zgodzić się z zarzutem obrazy prawa materialnego, jako że jest on nie tyle nawet bezzasadny co podniesiony wadliwie. Przypomnieć zatem należy, że obraza prawa materialnego ma miejsce tylko wtedy, gdy do nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych sąd zastosował niewłaściwy przepis prawa, sąd pominął przepis o charakterze obligatoryjnym lub też zastosował taki, który przy tychże ustaleniach nie powinien był stanowić podstawy orzeczenia. Przytoczyć również należy, że zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności.

O obrazie tego przepisu można by więc mówić wyłącznie gdyby sąd wymierzając karę łączną naruszył granice ustawowe lub też połączył kary odmiennego rodzaju. Z wydoó uzasadnienia apelacji wynika jednak jasno, że jej motywem przewodnim było twierdzenie, iż między przestępstwami, za jakie skazano A. M. zachodził tak ścisły związek przedmiotowy, iż uzasadniał on zastosowanie zasady absorpcji kar. Pominięcie tego związku przez sąd orzekający mogło być zatem efektem albo wadliwych ustaleń faktycznych w tym przedmiocie(co uzasadniałoby zarzut oparty na art. 438 pkt. 3 k.p.k.) albo błędne ukształtowanie rozstrzygnięcia o karze, nie przystającego do owych ustaleń (art. 438 pkt. 4 k.p.k.) Takich zarzutów jednak obrońca nie podnosił, a kontrola odwoławcza zaskarżonej części wyroku prowadzona z urzędu także ich nie ujawniła.

W motywacyjnej części wyroku Sąd Rejonowy zaznaczył, że dostrzega zarówno bliskość czasową czynów, których dotyczyły kary jednostkowe (to jest okres od sierpnia 2009r. do lutego 2010r.) jak też ich rodzajową tożsamość (wszystkie czyny skierowane przeciwko mieniu tj. z art. 278 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. oraz 280 § 1 k.k.). Słusznie uznał więc, że zachodziły podstawy do zastosowania zasady asperacji. Dodać trzeba, że możliwym było wymierzenie skazanemu kary łącznej w granicach: od 2 lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z jednostkowych kar) do 7 lat i 1 miesiąca, co wynikało z sumowania kar jednostkowych. W takiej sytuacji orzeczenie kary w rozmiarze 4 lat i 9 miesięcy nie może jawić się jako surowe czy rażąco niesprawiedliwe, zwłaszcza gdy uwzględnić także treść opinii o skazanym wydanych w toku postępowania. Podkreślić bowiem trzeba, że opinie te negatywne (k. 168 -169, 226 -227). W ostatniej opinii sporządzonej w dniu 11 października 2016 roku (k. 226 -227) wskazano wręcz, iż zachowanie skazanego jest zmienne, a prognoza kryminologiczna wobec niego - negatywna. W polu widzenia należy mieć, iż ferując wyrok w zakresie kary łącznej, sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych orzeczonych w poszczególnych wyrokach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy już po wydaniu poprzednich wyroków, zaistniały takie okoliczności, które przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej. Zdaniem sądu odwoławczego ani związek czasowy ani okoliczności, jakie nastąpiły po wydaniu wyroku skazującego, nie pozwalają na zastosowanie przy wydaniu wyroku łącznego zasady absorpcji kar. Dodać trzeba, że instytucja wyroku łącznego nie służy swoistemu „premiowaniu” sprawcy za kolejne popełnienie przez niego przestępstw i nie ma na celu polepszenia sytuacji procesowej, a jedynie jej prawne „uporządkowanie”. Mając powyższe na uwadze, nie dostrzegając przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. lub z art. 440 k.p.k., Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.